

DGO-I.021.148.2019.ER

Warszawa, dnia 31-10-2019 r.

689056.2944605.2361707

Pan
Aleksander Dargiewicz
Dyrektor Zarządzający
Krajowy Związek Pracodawców
Producentów Trzody Chlewnej
02-797 Warszawa
Al. KEN 11 m. 150

Szanowny Panie,

odpowiadając na pismo z dnia 6 czerwca 2018 r. (znak: KZ/2018-154) oraz pismo z dnia 9 września 2019 r. (znak: KZ/2019/174) w sprawie interpretacji przepisów art. 2 pkt 6 lit. a w aspekcie art. 2 pkt 9 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach i stosowania odchodów zwierzęcych w biogazowniach rolniczych, uprzejmie wyjaśniam.

Zgodnie z art. 2 pkt 6 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2019 r. poz. 701, z późn. zm.), przepisów ustawy nie stosuje się do biomasy w postaci m.in. **odchodów** podlegających przepisom rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 1, z późn. zm.), słomy i innych, niebędących niebezpiecznymi, naturalnych substancji pochodzących z produkcji rolniczej lub leśnej wykorzystywanych w rolnictwie, leśnictwie lub **do produkcji energii z takiej biomasy za pomocą procesów lub metod, które nie są szkodliwe dla środowiska ani nie stanowią zagrożenia dla życia i zdrowia ludzi.**

Zatem powyższe wyłączenie obejmuje biomasę w postaci odchodów takich jak gnojowica i obornik wykorzystywane do produkcji energii, o ile spełnią ww. warunki określone w art. 2 pkt 6 ustawy o odpadach.

Uznanie materiału, w tym produktu ubocznego pochodzenia zwierzęcego, za odpady zależy w pierwszej kolejności od wytwórcy tego materiału. Natomiast zweryfikowanie poprawności tej kwalifikacji należy do obowiązków organu administracji (wojewódzki inspektor ochrony środowiska lub organ wydający decyzję w zakresie gospodarki odpadami). Jednak należy podkreślić, że na podstawie ww. przepisu, hodowcy trzody chlewnej mogą przekazywać gnojowicę lub obornik do biogazowni nie traktując ich jako odpady (gospodarowanie odchodami zwierząt gospodarskich nie podlega pod przepisy ustawy o odpadach, w szczególności w zakresie ewidencji, sprawozdawczości, magazynowania, transportu, obowiązku uzyskania decyzji administracyjnej dotyczącej gospodarki odpadami).

Zwracam jednocześnie uwagę, że przepisy ustawy o odpadach mają zastosowanie w przypadku wykorzystywania w biogazowni produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego innych niż odchody zwierząt gospodarskich. Do takich przypadków należy odnosić treść art. 2 pkt 9 ustawy o odpadach, w świetle którego przepisów ustawy nie stosuje się do *produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, w tym produktów przetworzonych, objętych rozporządzeniem (WE) nr 1069/2009, z wyjątkiem tych, które są odpadami przewidzianymi do składowania na składowisku odpadów albo do przekształcania termicznego lub do wykorzystania w zakładzie produkującym biogaz lub w kompostowni, zgodnie z tym rozporządzeniem.*

Jednocześnie uprzejmie informuję, że niniejsze pismo nie stanowi oficjalnej wykładni prawa i nie jest wiążące dla organów administracji orzekających w sprawach indywidualnych.

Z poważaniem

Magda Gosk
Dyrektor
Departament Gospodarki Odpadami
/ – podpisany cyfrowo/